

ת"פ 941/09 - מדינת ישראל נגד איאד אבו בכר, ראש ג'בארין, מוחמד תיסיר ג'בארין

בית משפט השלום באשקלון

29 Mai 2015

ת"פ 941-09-941 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'

מספר בקשה: 1

כב' השופטת דינה כהן, נשיין
מבקש/מאמת: מדינת ישראל
נגד
משיבים/נאשמים:
1. איאד אבו בכר
2. ראש ג'בארין
3. מוחמד תיסיר ג'בארין

החלטה

- לפני בקשה המאמתת למתן צו להחזקת בתפוזים השיכים לנאים 3, עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת החזרת רובה ציד (להלן: "רובה הצד") שמצויה בבעלות הנאשם 3 ברישון ולפיכך החלטה זו תתמוך בבקשת המאמתת להחזקת ברובה הצד עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם של הנאים.
- כתב האישום מייחס לשלוות הנאים עבירות של ציד חיית בר מגנת, ציד מכלי רכב ממונע והחזקת חיית בר מגנת. בנוסף, מייחסות לנאים 1 ו-2 עבירה של ציד ללא רישיון.
על פי הנטען בכתב האישום, עשו הנאים שימוש ברובה הצד לצורך ציד חוגלה, שהיא חיית בר מגנת.
- קרו עובדתי שבבסיס הבקשה יאמר כי רובה הצד נתפס על ידי המאמתת 18/1/2014 ותפיסתו הוארכה, ביום 7/7/2014, במעמד צד אחד על ידי כב' השופט צבן (בית משפט השלום ירושלים), טרם הגשת כתב האישום. הארכת התפיסה הייתה עד לסיום החקירה והגשת כתב אישום.
- ב"כ נאים 3, שדבריו לא ידע אודות החלטת כב' השופט צבן, פנה בבקשת דחופה לבית המשפט בנטניה להשבת התפוזים, משחלפו שישה חודשים מתפיסתם וטרם הוגש כתב אישום.

בשל פגرت הקייז, הבקשה הועברה לשופט תורן בבית המשפט בפתח תקווה, שבהיעדר תגובת המאשימה, הורה על החזרת התפוס כմボקש (החלטה מיום 19/8/2014).

על החלטה זו הוגש ערר, שנמחק בסופו של דבר, חלק מההסכמות אליו הגיעו הגיעו הצדדים כפי שיפורט להלן.

בדיוון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 31/8/2014 (בית משפט השלום בפתח תקווה), הצהירו הצדדים כי הגיעו להסכמות לפיהן המאשימה תdag להגשת כתב אישום בתוך 48 שעות, לבית המשפט המוסמר, ולצדיה בקשה להחזקת התפוסים עד תום ההליכים המשפטיים. הווסכם כי לב"כ נאשם 3 הזכות להגיש בקשה להחזרת תפוס ולטעון טיעוני בעניין.

בהתאם להסכמות אלה, הוגש ביום 1/9/2014 כתב האישום לבית משפט זה וכן בקשה למתן צו להחזקת התפוסים עד תום ההליכים.

4. בתשובתו לכתב האישום, נאשם 3 כפר בעבירות שמיוחסות לו, אישר שעסוק בכך אך טען שמדובר בכך יונם שהינו חוקי.

אין מחלוקת שהhogלה נפגעה כתוצאה מيري שביצע ונאשם 3 הדבר געשה בטיעות ולפיכך עומד לו סיג לאחריות פלילית של טעות במצב דברים.

הדיון בתיק נקבע לשמייעת ראיות בפני ליום 7/9/2015.

5. ב"כ המאשימה טען לתפיסה רובה הצד והרתקיק עד לתום ההליכים המשפטיים, וזאת בשל קיומן של שלוש תכלויות:

הachat, תפיסה לצורכי מניעה עתידית של עבירה.

השנייה, לצורכי חילוט בסיום ההליך.

השלישית, לצורכי הצגתו כראיה במשפט.

מנגד, טען ב"כ הנאשמים לשחרור התפוסים לאלאר. ראשית, מהטעם שלאור תשובה הנאשמים לאישום, אין צורך בהציג רובה הצד כראיה במשפט ועל כן לא מתקיימת תכלית התפיסה השלישית שצ"י ב"כ המאשימה.

שנית, ב"כ הנאשמים טען כנגד החלטת כב' השופט צבן שנעשתה במעמד צד אחד. על פי הטענה, ההחלטה זו בטלה מעיקרה ולפיכך תפיסת רובה הצד והרתקיק משך למעלה משישה חודשים אינה חוקית, ולאחר זאת לא ניתן להאריך תפיסה זו כעת.

לאחר קיום הדיון במעמד הצדדים, הגיע ב"כ נאשם 3 מסמכים לתמיינה בטענתו.

יוער כי בית משפט זה אינו מושך ערכאת ערעור של בית משפט השלום בירושלים ואינו מוסמך להורות על ביטול החלטה שיפוטית אחרת של אותה ערכאה הגם שנוכחות הסכומות הצדדים כאמור יבחן טענות ב"כ הנאשם 3 ע"פ המהות.

6. ביחס למטרת החילוט, מקובלת עלי עמדת ההגנה לפיה לאור תשובה נאשם 3 לאיושם, הנרטיק ורובה הצד אינם דרושים לצורך שימוש כראיה בבית המשפט. עם זאת, כפי שצין ב"כ המשימה, לתפיסת התפוסים תכליות נוספת שahn מניעת עבירה עתידית וחילוט בתום ההליך.

נקבע כי הכרעה בבקשת מעין זו מבוססת היא על עיריכת אייזון נכון ונכון וראיון בין האינטראס הציבורי בהמשך החזקת התפוס לבין שמירה על זכותו הקניינית של המבקש המועוגנת בחוקי היסוד וכי ככל שהזמן חולף בית המשפט נדרש לנימוקיםכבד משקל אשר יצדקו את המשך החזקת התפוס (רע"פ 08/000 **אברהם נ' מדינת ישראל** (7/4/2009)).

בעניינו של נאשם 3, בשים לב לטיב התפוסים ולפוטנציאל החילוט, הנני סבורה שעיריכת האיזון מובילה למסקנה שיש לאפשר למבקר למצות הליך חילוט ומתוך כך החזקת רובה הצד עד לתום ההלכים המשפטיים בעניינו, על אף הפגיעה בקניינו.

אין מניעה לאפשר לנאשם 3 לקבל את הנרטיק שנטפס.

8. מעבר לנדרש יוער כי אני סבורה שנפל פגם בהארצת תפיסת המשימה במקומות במעמד צד אחד טרם הגשת כתב האישום, ובוודאי שלא התקיים פגם המוביל לבטלות ההחלטה בית המשפט (לענין זה ראו **ה"ת סror נ' מדינת ישראל** (13/6/2010)).

אף אם יקבע שמן הראי שבקשה זו תידן במעמד שני הצדדים, כפי שצוין בהחלטת כב' השופט שטרסברג-כהן בתפקידה כນציגת תלונות הציבור על שופטים (צורך להודעת ב"כ נאשם 3), הרי שבעניינו של נאשם 3, בשים לב לעתוי ההחלטה שניתנה במעמד צד אחד ולמועד הגשת כתב האישום, אני סבורה שנגרם לנאשם 3 עיוות דין המצדיק ביטול ההחלטה בית המשפט מעיקרה.

בנוספ', יצון כי מדובר בעבירות שלפי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד" פ'**), רשיי בית המשפט, בין היתר, לדון נאשם שלא התייצב בפניו כל עוד אינו מטיל עליו עונש מאסר (לענין החלטת סעיף 240 לחסד"פ על עבירות לפי חוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955 ראו **תקנות סדר הדין הפלילי** (חיקוקים לענין סעיפים 239 ו-240 לחוק תשכ"ו-1966).

במצב דברים זה, איני סבורה שעצם הארכת תפיסת תפוסים במעמד צד אחד מובילת לבטולות ההחלטה מעיקרה.

9. לאור כל האמור ומשקיים הлик תלוי ועומד, על מנת לאפשר למאשימה מצוי הлик ה咧יקוט, הנני מורה על הארכת תפיסת רובה הצד עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם של הנאים.

МОובן שבתום ההליך, בהתאם לתוצאותיו, יהיה רשאי כל צד לעורר כל טיעון רלוונטי ביחס לתפוס.

המציאות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ה, 26 Mai 2015, בהיעדר הצדדים.